

Sygn. akt III CO 17/07

POSTANOWIENIE

Dnia 13 listopada 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

w sprawie z wniosku E. sp. z o.o. w K.

przeciwko G. w Genewie

o zawezwanie do próby ugodowej,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 13 listopada 2007 r.,

na skutek postanowienia Sądu Rejonowego w K.

z dnia 2 października 2007 r.,

**odmawia oznaczenia w trybie art. 45 k.p.c. właściwego
miejscowo sądu.**

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 2 października 2007 r. Sąd Rejonowy w K. zwrócił się do Sądu Najwyższego o oznaczenie w trybie art. 45 k.p.c. o oznaczenie właściwego miejscowo sądu, do którego należy skierować sprawę z wniosku E. Sp. z o.o. w K. przeciwko G. (Szwajcaria) o zavezwanie do próby ugodowej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Jurysdykcję krajową sądów polskich uzasadnia w sprawie niniejszej przesłanka określona w art. 1103 pkt 3 k.p.c., to jest okoliczność, że wykonanie umowy zawartej pomiędzy stronami ma nastąpić w Polsce.

Potrzeba oznaczenia sądu właściwego zgodnie z art. 45 k.p.c. istnieje jedynie wówczas, gdy nie można na podstawie okoliczności sprawy ustalić właściwości sądu „w myśl przepisów kodeksu”.

Wystarczające jest zatem obowiązywanie jakiejkolwiek normy mogącej (nawet nie w sposób bezwzględny) statuować właściwość miejscową sądu polskiego. Taką normą jest art. 34 zd. pierwsze k.p.c., zgodnie z którym powództwo o ustalenie istnienia umowy, o jej wykonanie, rozwiązanie lub unieważnienie, jako też o odszkodowanie z powodu niewykonania lub nienależytego wykonania umowy wytoczyć można przed sąd miejsca jej wykonania. Jak wyjaśnił Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 8 listopada 1991 r., II CO 16/91 (OSNC 1993 nr 3, poz. 40), przy uwzględnieniu przepisu art. 454 § 1 i 2 k.p.c. pojęcie „miejsca wykonania umowy”, przy dochodzeniu roszczeń o spełnienie świadczenia pieniężnego, należy zasadniczo rozumieć jako miejsce zamieszkania lub siedziby wierzyciela. Z tego względu należy przyjąć, że w sprawie istnieje możliwość oznaczenia sądu właściwego bez potrzeby wydania przez Sąd Najwyższy postanowienia w tym przedmiocie.

Mając na względzie powyższe, wniosek na podstawie art. 45 *a contrario* k.p.c. należało oddalić.